

AKP'ye Fren Koymak

Ülke gündemi AKP-MHP iktidar bloğunun siyasi mühendisliğiyle şekilleniyor. Bir haftaya İsrail bize saldıracak diye giriyoruz, devamı milli birlik söylemleri altında geçiyor. Bir hafta çözüm süreci konuşuyoruz, sonraki hafta hop kayyumlar... Beklentileri de, hayal kırıklıklarını da, toplumsal tepkilerin odağını da belirleyen iktidar. Oh ne ala! İktidar için bundan iyisi can sağlığı!

SEP Genel Başkanı
✕ GunesGumus_SEP

SEP

BİZE ULAŞIN:

SEP.org.tr 0538 669 1917

SEPMedya SEPTv

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 68, Fiyat: 10 TL, 8 Kasım 2024

Kayyım Rejimi

YOKSULLUĞU

GİZLİYOR!

**Patronlar
Asgari Ücrete
Asgari
Zam
Peşinde!**

ABONE OL!

sosyalistgundem sosyalist_gundem

Ankara:
Sosyalist Emekçiler Partisi, Kocatepe Mh.
Bayındır 2 Sk. 45/7 Kızılay

Spartaküs Kültür ve Sanat:
Meşrutiyet Mh. Konur Sk. 11/4 Kızılay

İstanbul:
Rasimpaşa Mh. Halitağa Cd. No 34 Uzunal
İşhanı Kat 1 Kadıköy

İzmir:
Yüzbaşı Şerafettin Bey Sk. No: 6, Ece Apt,
Kat: 2 Daire: 2, Alsancak

Urfa:
Barıyasuyu Mh. Göbeklitepe İş Merkezi
A Blok 6/4 Haliliye

Güneş Gümüş
SEP Genel Başkanı

✕ GUNESGUMUS_SEP

AKP'ye Fren Koymak

Ülke gündemi AKP-MHP iktidar bloğunun siyasi mühendisliğiyle şekilleniyor. Bir haftaya İsrail bize saldıracak diye giriyoruz, devamı milli birlik söylemleri altında geçiyor. Bir hafta çözüm süreci konuşuyoruz, sonraki hafta hop kayyumlar... Beklentileri de, hayal kırıklıklarını da, toplumsal tepkilerin odağını da belirleyen iktidar. Oh ne ala! İktidar için bundan iyisi can sağlığı!

Ülke yangın yerine dönmüş durumda. Vatandaş burnundan soluyor. Ülke emekçilerinin çoğunluğunun geliri olan asgari ücret ancak sefaleti garantiliyor. Emekli geçmişten gelen iyi bir birikimi yoksa açlıkla boğuşuyor. Büyükşehirlerde uyuşturucu çeteleri at oynatıyor. Kadınlara, çocuklara adeta ölüm yağıyor. Biz iktidarının istediklerini konuşuyor; onun belirlediği gündemlerde sinirleniyor; onun siyasetine tepki veriyoruz. Bu oyunun kazananı da AKP- MHP bloğundan başkası olmuyor.

Ülke siyasetini AKP'nin belirlemesine izin vermek demek ağır şekilde geçecek 1,5 yıllık kriz dönemini atlatalar, sonrasında seçime kadar fiyakalarını toparlamaları için fırsat vermektan başka anlam taşımıyor.

Muhalefet; AKP'yi yoracak, toplumsal desteğini zayıflatacak sınıfsal meseleleri ülke gündemi yapmayacaksa iktidar istediği gibi at oynatmaya ve seçimi kazanmak için muhalefeti de dizayn etmeye devam edecek.

Emekçi Halkın Gündemi

Ülke ekonomisi 2018'den güçlü şekilde tökezliyor ama seçimleri kazanmak için 2023'e kadar koluna girip yoluna devam ettirdiler. Ancak Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrası emekçilerin sırtına yüklenecek bir ekonomi programı için Mehmet Şimşek yönetimiyle düğmeye basıldı. Bu program patronlar için ekonomideki çöküş risklerini azalttı azaltmasına da üzerine çökülen emekçiler oldu. Hayat pahalılığı ortamında yoksullaşan halkı

önümüzdeki dönemde iflaslar ve işsizlik ihtimallerin artması bekliyor. Ekonomide soğuma dedikleri bu süreç de programın bir parçası üstelik.

2025 yılı zor geçecek. Ama kimin için? Ülkenin geleceğini de, emekçi halkın geleceğini de bu sorunun cevabı belirleyecek! Erdoğan, 1,5 yıl boyunca uçurumun kenarında seyreden arabanın devrilmeden bu sert virajı almasını istiyor ki sonrasında seçim ekonomisi için bir bütçe yaratılıp halkın tepkisi geride bırakılabilsin. Bunun yolu ekonomi politikalarının acı faturasının halk tarafından sessiz sedasız ödenmesinden geçiyor. Buna izin verirsek geçmiş olsun!

Ülke gündemini emekçinin, halkın talepleriyle belirlemek, AKP'yi kesinti paketini uygularken zora sokmak; işte muhalefetin ana rotası bu olmalı! Ekonomik kriz ve onun yarattığı sıkıntılar ülkenin ana meselesi olmalı. Ekonomiyi siz batırdınız, faturayı biz ödemiyoruz şiarı ülkenin ana gündemi haline gelmeli! Talepler açık: Asgari ücrete insanca yaşama yakışır zam! Bankalar yeterince kazandı; mevcut kredi kartı borçları faizsiz taksitlendirilsin! Emeklilik yaşı yükseltilemez!... Liste uzar.

Bugün CHP kendisine yönelik zorbalığa dur demek istiyorsa; AKP'yi ekonomi konuşarak yorar, toplumsal desteğini zayıflatır. CHP böyle bir kampanya yürütür yürütemez, sosyalistler birleşik bir mücadeleyle bu kampanyanın sırtlayıcısı olmak zorunda. Emekçi halkın bu dönemin kaybedeni olmasını engellemenin, AKP'nin iktidarını zayıflatmanın yolu halkın gündemini ekonomik krize ve ona karşı emekçilerin taleplerine çekmekten geçiyor. Yoksa AKP çalar, oynar biz izleriz.

“

Bugün CHP kendisine yönelik zorbalığa dur demek istiyorsa; AKP'yi ekonomi konuşarak yorar, toplumsal desteğini zayıflatır. CHP böyle bir kampanya yürütür yürütemez, sosyalistler birleşik bir mücadeleyle bu kampanyanın sırtlayıcısı olmak zorunda. Emekçi halkın bu dönemin kaybedeni olmasını engellemenin, AKP'nin iktidarını zayıflatmanın yolu halkın gündemini ekonomik krize ve ona karşı emekçilerin taleplerine çekmekten geçiyor. Yoksa AKP çalar, oynar biz izleriz.

“

risklerini azalttı azaltmasına da üzerine çökülen emekçiler oldu. Hayat pahalılığı ortamında yoksullaşan halkı

Kürt Sorununda “Çözüm” Arayışlarınınin Geçmiş

– Emre Güntekin ✕ emregntekin

Tarih elbette tekerrürden ibaret değildir; ancak geçmişte yaşanan travmalar geleceğe de aktarılır. Örneğin, 12 Eylül Darbesi'nin üzerinden kırk yıldan fazla zaman geçmesine rağmen o dönemi yaşamış kuşakların çocuklarını özellikle üniversiteye yollarken halen “aman olaylara karışma” diye tembihlemesi böyle bir travmanın sonucudur. Kürt sorunu gibi çok boyutlu bir meselede de benzeri bir durumu yaşıyoruz. Kürt sorununda gelişmelerin hızlı aktığı bir dönemden geçiliyor. İktidar adeta damdan düşercesine kamuoyunun önüne yeni bir çözüm süreci getiriverdi. Bahçeli'nin Öcalan çıkışının hemen bir gün sonrasında TUSAŞ saldırısı yaşandı. Türkiye yakın geçmişte Kürt sorununda hem bir yalancı bahar hem de sert bir kış yaşadı. 2009-2015 yılları arasına yayılan çözüm süreci ve 7 Haziran 2015 sonrasında başlayan çatışmalı dönemin hafızası halen çok taze.

Peki geçmişte burjuva düzenin bu sorunun çözümünde başarısız olmasının sebepleri nelerdi?

Bu soruya verilecek yanıt, günümüzde atılan adımların ne derece çözüme hizmet ettiğini anlayabilmek açısından önemlidir.

12 Eylül Darbesi sonrasında PKK'nin ortaya çıkışıyla birlikte Kürt sorunu devlet açısından öncelikle bir asayiş sorunu ele alındı. Hemen her türlü demokratik talep “bölücülük” suçlamasıyla ezildi ve Kürt halkı ciddi baskılarla yüz yüze kaldı. Bu baskılar Diyarbakır Cezaevi'ndeki işkencelerden 90'lı yıllardaki kirli savaşa kadar atılan adımlar Kürt ulusal hareketinin güçlenmesinin temel nedeni oldu.

Ancak Türkiye burjuvazisi içerisinde Kürt sorununun ajandadan bir şekilde düşürülmesini isteyen, bunun özellikle TSK'ya siyasete müdahale alanı açmasından rahatsız olan ve bu nedenle Kürt sorununu bir ulusal sorun olarak ele almayı öneren adımlar da dönem dönem gündeme geldi. Bunun ilk örneği elbette Turgut Özal'dı. Katı bir muhafazakar-milliyetçi

gelenekten gelmesine rağmen Özal, darbe dönemindeki güvenlikçi ve sorunu yok sayan askeri politikalar karşısında Kürt sorununun basitçe bir güvenlik meselesi olmadığını görmüş ve devlet ile Öcalan arasında temas kurulmasının önünü açmıştı. Bu bir tercih miydi, zorunluluk muydu tartışılır. Ancak egemen sınıfların özellikle liberal katmanlarını harekete geçmeye iten durumlar söz konusuydu: Öncelikle İran-Irak Savaşı sırasında Saddam rejiminin Halepçe Katliamı sonrasında Türkiye'ye yaşanan yoğun

Kürt göçü ve Irak Kürtlerinin liderleri Barzani ve Talabani'nin Türkiye'yle yakın ilişkiler geliştirmeye başlaması hem bir zorunluluğu hem de bölgesel bir güç olarak Ortadoğu'da bir koyup üç alma hesapları yapan Özal için fırsat kapısının açılmasını ifade ediyordu. Öte yandan ülke içerisinde de yoğun askeri operasyonlara ve baskılara rağmen PKK geriletirmek bir yana güç kazanmayı başarmıştı. 90'lı yılların başında ilk olarak SHP bünyesinde 7 Kürt milletvekili meclise girmeyi başarmıştı ve Kürt sorununun basit bir asayiş meselesi olmadığı görülmüştü. Bu süreç bilindiği üzere 13 Ekim 1993'te Özal'ın ani ve şaibeli ölümü ile yarıda kalmış; Türkiye'de katliamlarla, faili meçhullerle örülü bir kirli savaş sürecinin önü açılmıştı. Bu dönemde TOBB'un desteğiyle Doğu Ergil'in ve Sakıp Sabancı'nın hazırladığı raporlar ise Türkiye burjuvazisinin cılız sesi olmaktan öteye gitmedi. Türkeş'in Sakıp Sabancı'nın raporuna çizmeyi aşma Sakıp ağa diyerek verdiği tepki akıllardadır. 1999'da Abdullah Öcalan'ın yakalanmasıyla birlikte devlet Kürt sorununun fiilen bitirildiği kanısındaydı.

"Muhafazakar demokrat" tanımıyla iktidara gelen AKP ve Erdoğan'ın Kürt sorununu ilk dile getirdiği dönem 2005 yılıdır. Erdoğan bir Diyarbakır ziyaretinde ilk kez Kürt sorunu kavramını kullandı. Erdoğan'ın Kürt sorununu hatırlaması da tesadüfe bağlanamaz: 2003 Irak işgaliyle birlikte Irak'ın kuzeyinde ABD'nin desteğiyle İran Kürdistan Bölgesel Yönetimi kurulmuştu. Erdoğan ve AKP, ABD için Irak'ta önemli bir partner haline gelen Barzani yönetimi ile yakın siyasi ve ekonomik ilişkiler geliştirdi. Öte yandan 2005 Kasım'ında açık

bir derin devlet provokasyonu olarak gerçekleştirilen ve halk tarafından failleri suç üstü yakalanan Şemdinli Saldırısı, Kürt sorununun egemen sınıflar için nasıl bir çatışma sahasına dönüştüğünü tekrar göstermişti. TSK'nın siyasi alandaki hegemonyasını, Türkiye büyük sermayesinin ve uluslararası ortaklarının desteğiyle bitirmek isteyen iktidar için Kürt sorununda yumuşama bir zorunluluk haline gelmişti. Nitekim, Kürt sorununda adımların atılması ancak Ergenekon ve Balyoz gibi siyasi operasyonlar aracılığıyla devlet içerisindeki ulusalcı sivil-askeri kanadın tasfiyesi sonrasında gerçekleşti.

Bu dönem aynı zamanda Arap Baharı ile Ortadoğu ve Kuzey Afrika coğrafyasında otoriter rejimlere karşı halk isyanlarının gelişimine denk düşer. AKP ise bu dönemde Davutoğlu'nun "stratejik derinliği" ile yeni-Osmanlıcı projeye giriştiği bir dönemdir. Dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül 9 Mayıs 2009'da "Türkiye'de güzel şeyler olacak" diyerek Kürt sorununda yeni gelişmelerin olacağını haberini vermişti. Nitekim 9 Ekim 2009'da Öcalan'ın avukatları aracılığıyla yaptığı çağrı üzerine Kandil ve Mahmur Kamplarından 34 PKK'li Habur Sınır Kapısından giriş yaptı. PKK'liler Silopi'de 50.000 kişinin katıldığı kitlesel bir mitingle karşılandılar. Bu süreç elbette önceki yıllarda, daha sonra kamuoyuna da sızdırılacak olan, Oslo Görüşmeleri ile olgunlaştırılmıştı ve devlet içerisinde güç biriktiren Erdoğan yönetimi PKK'yi ve Abdullah Öcalan'ı muhattap olarak görmüştü.

Ancak 2009-2015 yılları arasında iniş ve çıkışlarla gerçekleşen süreç iktidar açısından Kürt sorununu

kalıcı olarak çözerek, bu topraklarda halkların barış içerisinde bir arada yaşamasına yol açacak bir demokratikleşme hedefini hiçbir zaman içermedi. Aksine amaç kısmi adımlar karşılığında PKK'nin silah bırakmasını sağlamak ve Suriye'de PYD öncülüğünde özerk bir yapının ortaya çıkışının önünü kesmekti. Kürt halkına bir yandan havuç uzatılırken, diğer taraftan Suriye'de IŞİD ve diğer cihatçı gruplar iktidar tarafından Rojava'ya karşı açıkça desteklendi. KCK operasyonlarıyla Kürt siyasetçiler tutuklanmaya devam etti. Netice de tek adam rejiminin inşası için Kürt desteğini arkasına almak isteyen Erdoğan "çözüm süreci" içerisinde somut bir adım atmadı, süreç Kürt ulusal hareketini bir oyalama aracına dönüştü. 7 Haziran seçimlerinde HDP'nin parti olarak seçimlere girerek baraja aşması, AKP'nin ilk kez tek başına iktidarı yitirmesi ve Kürt ulusal hareketinin Erdoğan'ın başkanlık hayallerine taş koyması sonrasında apar topar bitirildi ve yeni bir çatışma süreci başladı.

Bugün yine başa dönüyoruz. Erdoğan ve Bahçeli ikilisi yeni bir "çözüm" süreci başlattı ve sonunun nereye bağlanacağını göreceğiz. Ancak tarih bu devasa sorunu çözme iradesi ve yeteneğinin egemen sınıflar da bulunmadığını birçok örnekle gösterdi. Kürt halkı için kalıcı bir barışın ancak sosyalist bir ortadoğu penceresinde mümkün olacağını vurgulayarak noktalayalım.

"Yenidoğan Çetesi"

Piyasacı Bir Mantığın Sonucudur!

Erdoğan rejimi, Türkiye'yi çetelerin, suç örgütlerinin ve suçluların cirit attığı bir ülke haline dönüştürmeyi başardı. Devletin hemen her katmanıyla iç içe geçen çeteler, her geçen gün yeni bir skandal yaratıyor. Bunun son örneği yeni doğan bebekleri özel hastanelerde alıkoyarak ölüme sürükleyen ve diğer yandan bu işi bir kar kapısı haline dönüştüren 'Yenidoğan Çetesi'. Her yaşanan skandalda bu kadarı olmaz diyoruz; fakat her yaşanan geçmişteki olayların mirasından beslenerek karşımıza çıkıyor.

Yenidoğan Çetesi Piyasacı Bir Mantığın Ürünüdür!

AKP döneminde sağlık alanı neredeyse tamamen özel sektöre terk edildi. Bir yandan kamu hastaneleri tasfiye edilerek yerine kamu-özel ortaklığı ve döviz bazlı garanti ödemeli şehir hastaneleri ikame edilirken; diğer taraftan hastane ve sağlık emekçilerinin sayısındaki ve sağlık hizmetlerinin niteliğindeki yetersizlik halkı özel hastanelerin kapısına mecbur bıraktı.

Veriler de sağlıkta özelleşmenin AKP'li yıllarda nasıl ilerlediğini gösteriyor. 2002 yılında ülke genelinde bulunan 1156 hastanenin 774'ü kamuya, 271'i ise özele aitti; 50'de üniversite hastanesi bulunuyordu. Özel hastanelerin toplam hastane sayısı içerisindeki payı ise % 23'tü. 2022 yılına gelindiğinde ise Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerin sayısı 915'e, tıp fakülteleri sayısı ise 68'e yükselirken; özel hastane sayısı 572'ye yükseldi. Toplam içinde payı ise % 37'ye

yükselmiş oldu. Gündemle ilişkili bir başka çarpıcı veri ise yenidoğan üniteleri sayısında özelin payının artışı. 2022 yılına gelindiğinde özel hastanelerin yeni doğan ünitelerinin toplam içindeki payı % 54'e yükselmiş durumda.

Özel hastane sayılarında böyle bir artış yaşanırken elbette sağlık hizmetlerinin genel mantığına da sermayenin kar hırsı hakim olmaya başlıyor. Yeni doğan bebeklerin ölüme gönderilmesi yaşanan ilk skandal değil. Halkı soyulacak kaz olarak gören özel hastaneler bugüne kadar pek çok skandala imza attı. Fakat bu kez artık mızrak çuvala sığdırılmayacak kadar büyük.

İktidar içinde özel hastane patronları lobisi önemli bir gücü temsil ediyor ve bunlar sağlık politikalarının şekillendirilmesinde de önemli rol oynuyor. Yakın zamana kadar sağlık bakanı olan Fahrettin Koca bir özel hastane patronuydu ve devleti şirket gibi yönetme mantığının kültür ve turizm bakanı ve milli eğitim bakanı ile birlikte önemli bir temsilcisiydi.

Koca, bakanlığı döneminde başta Ankara Tren Garı'nın tarihi binalarının devri olmak üzere kendi özel hastane grubuna pek çok kıyak sağladı. İktidarın sağladığı imkanlardan sadece o değil, Acıbadem'inden Medical Park'ına kadar bütün büyük dev özel hastane zincirleri faydalandı. Özel hastaneye düşen bir hastanın gereksiz pek çok

SAĞLIKTA
ÖZELLEŞTİRME
ÖLÜM
DEMektir!
Reçete

işlemden geçirilmesiyle yapılan basit dolandırıcılık örnekleri zaman içinde kanıksandı; bir özel hastane patronuna terk edilen Sağlık Bakanlığı bu tarz vakaları görmezden geldi. Tünelin ucunun çıktığı yer gözlerimizin önünde. Kontrolsüz bir piyasa mantığı işi bebeklerin göz göre göre katledilmelerine kadar getirdi.

Yeni Doğan Çetesi'nin bileşimine bakıldığında ise yok yok: Eski Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu'nun hastanesi, Devlet Bahçeli'nin danışmanı, Erdoğan'dan MİT Başkanı'na kadar pek çok isimle fotoğraf çektirebilecek kadar iktidarla içli dışlı çete lideri... Elbette sırtlarını yasladıkları iktidarın çetelere gösterdiği hoşgörü nedeniyle böylesine büyük bir skandala imza atacak kadar ileri gidebilmişlerdi. Hatta bir savcıyı makamında tehdit edebilecek gücü kendilerinde görmeleri tamamen iktidarın verdiği güvenin bir sonucudur. En nihayetinde artık gerçekler saklanamıyor, iktidar da sorumluluğundan kaçamıyor. Bu iş göstermelik birkaç kişinin hapse atılmasıyla çözülebilecek bir mesele değildir. Benzeri skandalların yaşanmaması ancak buna geçit veren piyasacılıkla, çete düzeniyle hesaplaşmayı gerektirir.

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 68, Fiyat: 10 TL, 8 Kasım 2024

Sermaye Cephesi, Asgari Ücrete **Asgari Zam İstiyor!**

TEK ÇÖZÜM, ÖRGÜTLÜ KİTLESEL SINIF MÜCADELESİDİR!

Esenyurt Belediyesi'nin ardından bugün Mardin, Batman ve Halfeti belediyelerine kayyum atayan AKP iktidarı, bir kez daha halkın seçme ve seçilme hakkını gasp ediyor. Kayyum sadece AKP'nin seçimde kazanamadığı belediyelere el koyması değildir; bu, temel demokratik haklara yapılmış yıkıcı bir saldırıdır.

Tek adam rejimi kayyum darbesiyle bir yandan "terör" velvesiyle toplumsal mücadeleyi sindirmeye çalışıyor diğer yandan da muhalefeti bölmeyi planlıyor. Kayyum aynı zamanda halkın yakıcı sınıfsal problemlerini unutturarak gündem değiştirmek için yapılmış bir hamledir. Bu oyunu bozacak olan kitlesel mücadeledir.

AKP-MHP'nin bu oyunlarına karşı demokratik mevzileri kitlesel ve kararlı bir şekilde savunmalıyız. Pasiflik ve geçiştirme tutumunun sonuçları ağır olabilir. Asgari ücret ve hayat pahalılığı gibi sınıf gündeminin yakıcı meseleleriyle alakalı olarak gündem yaratacak şekilde mücadele edilmeli ve buna uygun araçlar üretilmelidir. **Tek çözüm, örgütlü kitlesel sınıf mücadelesidir.**

Esenyurt Kumpası AKP Zorbalığı

ZORBALIĞINIZ ESARETİMİZ OLMAYACAK!

AKP İSTİFA!

Yerli ve yabancı egemenler yeni yıl yaklaşırken asgari ücrete olabilecek minimum ölçüde zam yapmanın derdinde. Tartışmalar Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan'ın yatırımcılarla yaptığı bir toplantıda asgari ücret artışı için % 25 oranını önermesiyle başladı. Ekim ayı sonunda IMF Türkiye Misyon Şefi Jim Wolf ise şu açıklamaları yapmıştı: "(Bu yüksek artışın) bu yıl olmamasını umuyoruz, çünkü enflasyonun yüksek olduğu birçok ülkeden edindiğimiz deneyimlere göre, asgarinin ücretin bu oranda artırılması, enflasyon beklentileri için büyük bir çıpa oluşturuyor. Yetkililerin bir denge kurması gerekiyor ve bunun farkındalar." Yurtiçindeki anaakım iktisatçılar gibi IMF şefi de asgari ücrete yapılacak yüksek artışın enflasyonu arttıracakı türküsünü çağırıyor.

Asgari ücret artışının baskılanmasıyla ilgili koruya geçtiğimiz günlerde ATO Başkanı Gürsel Baran da katıldı ve şunları söyledi: "Sayın Fatih Karahan, Amerika Birleşik Devletleri'nde yatırımcılarla görüşmesinde, yüzde 25 civarı asgari ücret artışının, 2025 enflasyon görünümüyle uyumlu olacağı mesajını verdi. Biz de, asgari ücrete yapılacak zammın bu seviyede olması gerektiği kanaatindeyiz. Çalışan kardeşlerimizin, enflasyon nedeniyle yaşadığı sıkıntıları biliyoruz. Geçim derdinin ne olduğunu biliyoruz. Ancak, işletmeyi ayakta tutma derdimizin ne olduğunu da biliyoruz. Asgari ücrete daha fazla zam yapılmasını biz de isteriz, ancak uygulamalar gösterdi ki, oraya yapılan zam, iğneden ipliğe her şeye zam olarak yansıyor ve bu da enflasyonla mücadele sürecini uzatıyor. Bizim, enflasyonu bir an önce tek haneli rakamlara indirmemiz ve yeniden büyüme ve kalkınma yoluna girmemiz gerekiyor."

Ya Sınıf Cephesi?

Sermaye sözcüleri, temsilcileri bugünlerde ağızlarını asgari ücretle açıp asgari ücretle kapatıyorlar. Neden? Çünkü sermaye ve bir dediğini iki etmeyen iktidar, ülkeyi koskoca bir asgari ücret cennetine çevirdi. Toplumun büyük bölümü asgari ücrete veya onun biraz üzerindeki ücretlere çalışmak zorunda. Dolayısıyla asgari ücrete yapılacak yüklü bir zam bu beyfendilerin ceplerine doğrudan yansıyacak. Bu yüzden birlikte hareket ediyorlar, birlikte basınç oluşturuyorlar. Kendilerinin seslerinin yetmediği noktada onlar adına konuşan iktisatçılarıyla toplumu düşük bir asgari ücret artışına ikna etmeye çalışıyorlar.

Bunu dağıtacak bir sınıf cephesi mevcut mu, değil. Yaz sonu mücadeleyi sonbahar aylarına bırakan sendikalar sessizce asgari ücretin akıbetini bekliyor. DİSK neredeyse kimsenin duymayacağı bir şekilde Ankara Anıtpark'ta küçük bir miting düzenleyerek görevini savdı. İşçi sınıfının basıncı Türk-İş'i Ankara'da kitlesel bir miting örgütlemek zorunda bıraktı; fakat tek bir günle sınırlı bir mitingin ne denli etkili olacağı ayrı bir tartışma konusu. Ortada ne asgari ücret zammı için bir mücadele azmi ne de elleri şaltere uzatacak bir irade mevcut. Sosyalist sol ve mücadeleciler sendikal unsurlar sınırlı güçlerle ancak bir yere kadar etkili olabilir.

Eğer insanca yaşanacak bir ücret isteniyorsa mücadele bayrağı elden düşürülmemelidir. Sermaye örgütlü bir şekilde asgari ücret zammını minimum düzeyde tutmak için çalışıyor. Ortada çıplak bir sınıf savaşı olduğu unutulmamalı. Asgari ücretin başına gelecekler salt ekonomik bir problem olmanın da ötesinde bu ülkede emekçilerin nasıl bir kademeye mahkum edileceğinin göstergesi olacak. Dolayısıyla emekçiler kendi kaderlerini

SOSYALİST
EMEKÇİLER
PARTİSİ

SEP

Bize Ulaşın
0538 669 1917
SEPmedya
SEPTV
www.sep.org.tr

SEP

Sosyalist Emekçiler Partisi

sep.org.tr 0538 669 1917 f t i sepm medya septv